

JEDNOROŽCI
Z TAJNÉ STÁJE

Ztracené hříbě

bambóok

Whitney Sandersonová
ilustroval Jomike Tejido

JEDNOROŽCI
Z TAJNÉ STÁJE

Ztracené hříbě

bambóok

Whitney Sandersonová
ilustroval Jomike Tejido

OBSAH

VÍTEJTE V LETNÍM MĚSTĚ

Domov Stáje magického měsíce . . . **4**

Kapitola první

Kobylka Srdcovka . . . **7**

Kapitola druhá

Pohádkový les . . . **21**

Kapitola třetí

Divoká jízda . . . **43**

Kapitola čtvrtá

Za zrcadlem . . . **55**

Vítejte v Letním Městě

Domov Stáje magického měsíce

Strážkyně jednorožců

Kdysi dávno žili jednorožci a lidé pospolu. Když však lidé začali jednorožce lovit, dvě dívky se rozhodly, že tomu učiní přítrž. Využily magie jednorožců, aby vytvořily mocné kouzlo, s jehož pomocí skryly celou Říši kouzel před zbytkem světa. Jedině ony měly klíče, kterými bylo možné Kouzelnou bránu do říše odemknout.

Když vyrostly, jedna z nich předala klíče svým dvěma dcerám. Od té doby jsou mladá děvčata Strážkyněmi jednorožců.

Kapitola první

Kobylka Srdcovka

Zajímalo by mě, jestli to malé hříbě, které se Srdcovce narodí, bude hřebeček, nebo klisnička, pomyslela si Iris. Doufala v klisnu, holčičku. Ale i hřebeček by jí

Jednorožci z tajné stáje

udělal radost. Možná by se víc podobal
otci Hvězdníkovi. Iris se zasnila. A tak
neslyšela, jak se za ní ozývá *píp, píp, píp*.
Do místnosti vešla Róza. V náruči měla

Ztracené hříbě

obrovský pytel cukru. Troška jí ho ulpěla na obličejí a ve vlasech.

„Nezvonila minutka?“ zeptala se Róza.

Iris přiskočila k troubě a otevřela ji. Košíčky na plechu byly zlatavě hnědé. Možná až příliš zlatavě hnědé. Ale úplně spálené naštěstí nebyly.

„Přemýšlela jsem nad hříbětem Srdcovky,“ sdělila Iris Róze. Vyndala košíčky

Jednorožci z tajné stáje

z trouby. „Nemůžu se dočkat, až se narodí.“

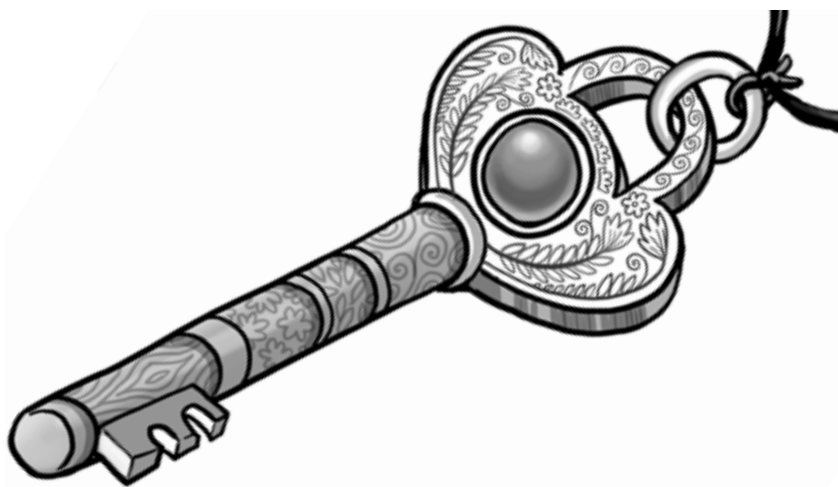
„Ani já,“ odvětila Róza. „Až ozdobíme košíčky, půjdeme se na jednorožce podívat.“

Maminka děvčat vešla do kuchyně. Na sobě měla růžovo-zeleně pruhovanou zástěru. Usmála se. „Zase si hrajete na jednorožce?“ zeptala se.

Jednorožci z tajné stáje

Teta Mája jí byla v patách. Na sobě měla úplně stejnou zástěru. „Takovou hru jsme s vaší maminkou taky hrávaly,“ řekla. „Zdá se to být tak dávno.“

Ztracené hříbě

Iris a Róza současně zdvihly ruce, aby se dotkly klíčů, které oběma visely kolem krku.

Maminka a teta Mája kdysi také byly Strážkyněmi jednorožců. Ale svoje klíče do Říše kouzel už předaly Iris a Róze. A pak, stejně jako všichni bývalí Strážci, zapomněly, že jednorožci skutečně existují.

Jednorožci z tajné stáje

Teď měly plné ruce práce se svojí pekárnou, kterou nazvaly Košíčkový zámek. Iris a Róza jim rády pomáhaly, jak jen mohly.

Děvčata rozmíchala ve velké míse sladkou polevu a začala ji pěchovat do zdobicích sáčků. Když byly hotové s polevou, na vršek každého košíčku daly čerstvou malinu.

Ztracené hříbě

Iris odnesla hotové košíčky do prodejny. Vyskládala je na ták, před kterým na cedulce stálo: „Dnešní specialita“.

Jednorožci z tajné stáje

„My už půjdeme domů,“ oznámila Iris mamince. „Tak zatím ahoj!“

Iris a Róza pospíchaly Letním Městem.

„Kéž bych tady měla svoje kolo,“ zamumlala si Iris pro sebe.

Dívky zabočily do stinné ulice lemované vysokými stromy. Zanedlouho se ocitly před bílou farmou s červenou stodolou.

Ztracené hříbě

Přišly k brance vedoucí na pastviny.
Ta byla zároveň vchodem do Říše kouzel.
Iris si odepnula náhrdelník s klíčem.
Odemkla branku.

Jednorožci z tajné stáje

Děvčata vstoupila na pastvinu plnou
lučního kvítí. Nad ní se na nebi kle-
nula duha. Nedaleko se páslo stádo
jednorožců.

Ztracené hříbě

Iris pozdravila každého jednorožce a oslovovala je přitom jménem: „Ahoj, Hvězdníku. Ahoj, Zimozáři. Ahoj, Duhovko.“ Pokračovala, dokud je nepozdravila všechny. Pak se zarazila. Jeden jednorožec chyběl.

Srdcovka byla pryč!

*Kniha
jednorožců*